

Rodzaj dokumentu	– Interpretacja indywidualna
Sygnatura	- WF-RWPIO.310.2.2025
Data	- 27.06.2025 r.
Autor	- Prezydent Miasta Kalisza
Temat	- Opodatkowanie szlabanów
Słowa kluczowe	- Podatek od nieruchomości

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Działając na podstawie przepisów art. 14j § 1 i § 3 w związku z art. 14b i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.), w odpowiedzi na wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego z dnia 23 kwietnia 2025 r. (data wpływu: 28.04.2025 r.), uznaje stanowisko Spółki za prawidłowe

- gdy urządzenie techniczne w postaci Szlabanu nie było związane z obiektem budowlanym (budynkiem lub budowlą) - w brzmieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych obowiązującym do dnia 31 grudnia 2024 r.,
- gdy urządzenie techniczne w postaci Szlabanu, jak i inne tożsame pod względem konstrukcyjnym i funkcjonalnym obiekty w postaci szlabanów wjazdowych z systemami elektronicznymi (potencjalnie mogące powstać w przyszłości), nie są i nie będą bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i jeżeli nie będą niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem - w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2025 r.

UZASADNIENIE

W dniu 28.04.2025 r. do Prezydenta Miasta Kalisza wpłynął wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości.

Przedmiotem interpretacji jest:

- art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2024 r.,
- art. 1a ust. 1 pkt 2, art. 1a ust. 1 pkt 2a, art. 1a ust. 1 pkt 2b oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2025 r.

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny oraz zdarzenie przyszłe.

Wnioskodawca jest przedsiębiorcą z branży złomowej, istniejącym na polskim rynku nieprzerwanie od 1946 r., a jednocześnie jest członkiem Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych i Recyklingu, a także Polskiej Unii Dystrybutorów Stali. W ramach swojej działalności zajmuje się m.in. zakupem, przerobem i sprzedażą złomu stalowego, żeliwnego i metali kolorowych (miedzi, brązu, mosiądzu, aluminium, cynku), dystrybucją wyrobów hutniczych, kompleksową obsługą firm w zakresie zagospodarowania odpadów przemysłowych, a także odzyskiem i złomowaniem odpadów (w tym odpadów po przerobowych). Przedmiotem przeważającej działalności Spółki zgodnie z KRS jest SPRZEDAŻ HURTOWA ODPADÓW I ZŁOMU (46.77.Z). Z uwagi na przedmiot swojej działalności, Wnioskodawca posiada majątek na terenie kilkunastu lokalizacji w całej Polsce, w tym m.in. Mieście Kalisz. Zarówno w okresie obowiązywania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (przed 31 grudnia 2024 r.) jak i na gruncie obecnych przepisów

znowelizowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (po 1 stycznia 2025 r.), Spółka wykazywała/wykazuje do opodatkowania podatkiem od nieruchomości jako budowlę w Mieście Kalisz obiekt inwentarzowy o nazwie Szlaban wjazdowy. W ramach niniejszego środka trwałego ujęto urządzenie techniczne w postaci typowego automatycznego szlabanu wjazdowego złożonego ze stalowej kolumny (w której umieszczone są elementy sterujące i automatyka), kamery ANPR rozpoznającej tablice rejestracyjne i posadowionej na ww. kolumnie oraz ramienia (drągu rogatkowego) - dalej „Szlaban”. Wskazany Szlaban nie został wybudowany w procesie budowlanym, lecz został posadowiony na gruncie należącym do Spółki i mocowany do podłoża za pomocą śrub, bez potrzeby uzyskiwania pozwolenia na budowę/zgłoszenia budowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane. Nie posiada on zatem części budowlanej lub dedykowanego fundamentu. W kontekście funkcjonalnym, Szlaban pozwala na limitowanie wjazdu pojazdów na teren zakładu, przez co zapewnia kontrolę i bezpieczeństwo. Jednocześnie Wnioskodawca nie wyklucza, iż w przyszłości mogą powstać na terenie jego zakładu tożsame konstrukcyjnie i funkcjonalnie obiekty w postaci szlabanów wjazdowych z systemami elektronicznymi. Najprawdopodobniej również nie powstaną one w procesie budowlanym, lecz byłyby posadowione na terenie zakładu Spółki i mocowane do podłoża za pomocą śrub, bez potrzeby uzyskiwania pozwolenia na budowę/zgłoszenie budowy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane, nie posiadające części budowlanej lub dedykowanego fundamentu. Służyłyby wówczas również kontroli ruchu na całym zakładzie.

Do opisanego stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego zadano pytania:

1. Czy opisane w treści stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego urządzenie techniczne w postaci Szlabanu stanowiło przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w stanie prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2024 r. (tj. na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych)?
2. Czy opisane w treści stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego urządzenie techniczne w postaci Szlabanu, jak i inne tożsame pod względem konstrukcyjnym i funkcjonalnym obiekty w postaci szlabanów wjazdowych z systemami elektronicznymi (potencjalnie mogące powstać w przyszłości), stanowią/będą stanowić przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2025 r. (tj. na gruncie znowelizowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych)?

Wobec zadanych pytań przedstawiono następujące stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy, opisane w treści stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego urządzenie techniczne w postaci Szlabanu nie stanowiło przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości w stanie prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2024 r., tj. na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Jednocześnie Spółka stoi na stanowisku, iż urządzenie techniczne w postaci Szlabanu, jak i inne tożsame pod względem konstrukcyjnym i funkcjonalnym obiekty w postaci szlabanów wjazdowych z systemami elektronicznymi (potencjalnie mogące powstać w przyszłości), nie stanowią/nie będą stanowić przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości także w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2025 r. (tj. na gruncie znowelizowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych).

Stanowisko organu podatkowego:

Stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707) - opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31.12.2024 r.), budowlą był obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które

zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Urządzenie budowlane zostało zdefiniowane w art. 3 ust. 9 ustawy Prawo budowlane. Zgodnie z definicją zawartą w tym przepisie, urządzeniem budowlanym jest urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki. W związku z powyższym, w przypadku, gdy urządzenie techniczne w postaci Szlabanu nie było związane z obiektem budowlanym (budynkiem lub budowlą), to nie podlegało opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowla w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2024 r.

Od dnia 1 stycznia 2025 r. nastąpiła zmiana definicji budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Pojęcie budowli zostało zdefiniowane w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a-e ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Szlabany, o których mowa we wniosku nie zostały ujęte w załączniku nr 4 do tej ustawy - nie stanowią zatem obiektów wymienionych w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nie stanowią też budowli enumeratywnie wymienionych w lit. b. We wniosku wyjaśniono, że szlabany nie posiadają części budowlanych, a więc nie można także przyjąć, że stanowią one urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c, o których mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Szlabany są opodatkowane jako budowla w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, to jest urządzenia techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Urządzenie techniczne w postaci Szlabanu, jak i inne tożsame pod względem konstrukcyjnym i funkcjonalnym obiekty w postaci szlabanów wjazdowych z systemami elektronicznymi (potencjalnie mogące powstać w przyszłości), nie stanowią/nie będą stanowić przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2025 r. (tj. na gruncie znowelizowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych), tylko w przypadku, jeżeli nie są i nie będą bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o których mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a i nie będą niezbędne do ich użytkowania.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej, przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
- 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej).

Na niniejszą interpretację przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, w dwóch egzemplarzach. Skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji.

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Kalisza na adres: Główny Rynek 20, 62-800 Kalisz.

Podpis elektroniczny
Prezydenta Miasta Kalisza